

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
 Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
 Stane četrletno: 1 šiling.
 celoletno: 4 šilinge.
 Za Jugoslavijo
 četrletno: Din. 25.—
 celoletno: Din. 100.—
 Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII.

Dunaj, 12. decembra 1928.

Št. 50.

Stoletnica Janežičevega rojstva.

Majhna je Slovenija in skromni smo mi koroški Slovenci. Jubileji naših slavnihih prednikov nam niso povod impozantnim manifestacijam; majhno je slavlje in le v ožjem krogu brez navdušujočih člankov in velikih manifestacij, a v njem globoka in zdrava misel ljudstva, da hoče rado spoštovati veliko delo, a nerado ceniti sebe v velikem možu. Bil je Schubert velik skladatelj, a bil je — če je primera dovoljena — Anton Janežič neprimerno večji literat in slovnicař: stoletnica obeh se praznuje in le z eno razliko, da je prvi pred sto leti umrl, drugi pa se rodil; vendar je v načinu praznovanja odjek dveh različnih svetov.

Anton Janežič se je rodil 19. decembra leta 1828 v Lešah, v majni vasici občine Št. Jakob v Rožu. Njegov rojstni dom so ob petdesetletnici njegove smrti nazvali Janežičev dom in v zid vklesali spominsko ploščo. A lepši od spomina na njegovo smrt nam mora biti spomin na njegovo rojstvo. Naj so mu zato naše besede drugi duševni spomenik. Rodil se je v času, ko se je na slovenskem obzorju pričela svetlikati jutranja zarja in se napovedovali „lepši dnevi“. Mladi Anton je po končani ljudski šoli odšel v Celovec na gimnazijo. Bila je tedaj celovška okolica, vsa predmestja in tudi del mesta še čisto slovenskega značaja, a kljub temu že tedaj ni bilo na šolah prostora za poučevanje slovenščine. Prostovoljno je pričel tedanji bogoslovec in poznejši lavantinski škof Anton Martin Slomšek s poukom slovenščine v bogoslovju in ustvaril pozneje kot špiritual celovškega semenišča na stanovanju profesorja Matije Ahaclja „Slovensko slovensko družbo“. Ko je on nato odšel v Vuzevico, je bil vzgojen že naraščaj in njemu dana naloga, da pričeto delo nadaljuje. Sam se je učil slovenščine Janežič. Navduševal ga je Matija Majar, ki je bil tedaj v Celovcu stolni kaplan in pozneje župnik v Gorjah na Zili. Še je menda v Moskvi zilska narodna noša in zilska oprava v muzeju, kamor jo je poslal Matija Majar. Mladi Janežič je gimnazijo nadaljeval nato na liceju, ki se je smatral tedaj za del vseučilišča. Ker pa je leta 1848 izšla nova postava, ki je zahtevala za gimnazijske profesorje pravo vseučiliško izobrazbo, je Janežič odšel na Dunaj, odkoder se je končno vrnil kot profesor slovenščine in nemščine na realko v Celovec. Delo, ki ga je sedaj vršil kot profesor, učitelj slovenščine dijakom in nemškemu uradništvu, ki se je slovenščine hotelo učiti, kot jezikoslovec, ki je predvsem s svojo „Slovensko slovnico za Slovence“ uglasil pot enotnemu slovenskemu pismenemu jeziku, je rodilo zlate sadove. Od tega časa se je pričela vzbujati slovenska Koroška. In dijaštvo se je polagoma zavedlo svojega poslanstva. Pri Janežičevem listu „Slovenska bčela“ in pozneje pri „Slovenskem glasniku“ so sodelovali in iz njega se učili poznejši propovedniki celotnega slovenskega kulturnega razmaha. Njegovo „Cvetje iz domačih in tujih logov“ nam je vzgojilo Jurčiča in Slovence seznanilo z zastopniki svetovne literature. Z Einspielerjem je Janežič nato ustanovil „Mohorjevo društvo“, poznejšo Mohorjevo družbo, ki je do danes vršila največje izobraževalno delo med našim ljudstvom. Bil je Janežič oče slovenske Koroške in sin slovenske domovine.

Še živi na Koroškem Janežičev duh! Pri nas, kjer je našel soka in duha za svoje delo

on, ki je svoje delo poklonil kot dar celi Sloveniji, živi še danes — nezavedno in često prebarvano — najčistejše slovenstvo ohranjeno. Če je notranje sorodstvo v ljudstvu jedro narodnosti in izraz slovenstva mehka ter v globino segajoča melodija, jo najdete najlepše v koroški narodni pesmi; če je v noši naša narodna umetnost in v tej umetnosti naša duša, jo iščite v zilski noši; če je v slogu starih hiš

Profesor Anton Janežič,
 † 19. decembra 1828, † 18. septembra 1869.

in cerkvic naš način gledanja lepote in praktičnost, saj še samevajo po Koroškem na holcnihi male cerkvice, priproste in prirsčne, in v vaseh še tupatam s hišice starega sloga; če je v barvah ona nerazumljiva, podzavestna vez, s priprosto belo dušo, polno hrepenenja in rdeče ljubezni, pri nas sega ta v zadnji kotiček naše duše. Kako bi tudi bilo drugače mogoče, če je nekoč tu živelo ljudstvo, ki si je postavljalo na Gosposvetskem polju samo svoje kneze, če je ta rod pozneje dal Slovincem moža, ki je prvi začrtal jasno smer skupnega našega kulturnega razvoja s tem, da je ustvaril možnost skupnega slovenskega jezika; če je bil ta mož ustanovitelj družbe, ki je dala vsakemu našemu kmetu v roke isto in res slovensko knjigo; če je to ljudstvo živelo do danes pod nebom, ki ga zakrivajo oblaki in obletavajo črni vrani.

Nova ureditev poselskega zavarovanja.

Odkar se je pričelo urejevanje vprašanja o zavarovanju kmetijskih in gospodarskih delavcev reševati zakonitim putem, ne preide skoro leto, da bi se ne prevrgle ali izpremenile obstoječe uredbe ter uvedle mesto njih nove, ki pa zopet niso popolne in razmeram v poljedelstvu, ki so pač zelo različne od razmer v industriji in trgovini, primerne. Tudi nova postava, ki jo je sprejel parlament dne 18. julija 1928 in ki stopi na Koroškem s 1. januarjem l. 1929 v veljavo, ne upošteva položaja kmetov, posebno srednjih in malih posetnikov. Najbolj zadovoljni s to postavo so socialdemokratje, ker odgovarja v pretežni meri njihovim zahtevam in rešuje vprašanje zavarovanja poslov približno na isti način, kot zavarovanje industrijskih in trgovskih delavcev. Sprejemljiva

je ta postava za veleposestnike Zgornje in Nižje Avstrije ter Krapfelda, kjer je vsak posestnik obenem tudi industrijski podjetnik ali kakšen mandatar, ki ima druge vire za dohodke, s katerimi krije pasivo poljedelskega obrata. Toda naš kmet, ki je povečini navezan na dohodke svojega polja in hleva, ne bo mogel prenesti bremena, ki mu jih nalaga nova postava.

Poglejmo si nove določbe:

Po novi postavi so zavarovani vsi poljedelski in gozdarski delavci in tudi posestnikovi sorodniki, kakor otroci, starši, bratje in sestre, nečaki in nečakinje, snahi in snahe, tasti in tašče; zavarovanja prosti so edino posestnikova soproga, potem užitarji, katerih užitek je v zemljiški knjigi zabeležen ali notarijerno priznan, in občinski reveži, ki si niti hrane ne prislužijo več. Starost pri zavarovanju ne igra vloge. Zato so tudi pastirji, ki še obiskujejo ljudsko šolo, pa dobivajo hrano pri posestniku, zavarovanja obvezni.

Zavarovanja pa se lahko oprostijo sledeči sorodniki: otroci (zakonski, nezakonski, legitimirani), rejenci in rejenke, ki so najmanj od 8. leta naprej pri njemu, potem snahi in snahe, starši, tasti in tašče ter bratje in sestre. Oprostitev pride v poštev ali za vse navedene osebe ali pa za nobeno; samo za en del teh oseb se oprostitev ne dovoli. Oprostitev bratov in sester od zavarovanja proti nezgodam in pohabljenju je nemogoča. Da se navedene osebe oprostijo, izpolni posestnik (delodajalec) izjavo, s katero se zaveže, da prevzame skrb in vse stroške za zdravniško pomoč in ozdravljenje dotičnih oseb. Te izjave se morajo oddati do konca januarja 1929 pri bolniški blagajni v Celovcu.

Vsaka zavarovanja obvezna oseba mora biti v teku osmih dneh javljena. Navesti se morajo vsi podatki, in sicer: krstno in družinsko ime, rojstni kraj in datum, pristojnost, državljanstvo, imena žene in otrok ter ostalih sorodnikov posla, za katere ta skrbi, delo, ki ga on opravlja, dan vstopa v službo ter plačo v denarju in v naturalijah.

Važno je, da se natančno navede, ali in v koliki meri dobiva javljena oseba prehrano od posestnika, zakaj v slučaju, da dobi posel celo prehrano od delodajalca, se zniža prispevek za bolniško zavarovanje za eno tretjino. V tem slučaju pa mora delodajalec obenem napram bolniški blagajni pismeno potrditi, da dobi posel v slučaju bolezni in delanezmožnosti skozi 6 tednov celo prehrano in najmanj 4 petine ostale plače.

Vsako izpremembo v stanju ali o uporabi delojemalcev je treba v določenem času javiti bolniški blagajni v Celovcu. Ta pa mora na zahtevo sprejem vsake prijave pismeno potrditi. Zavarovani se razdelijo v razrede, kakor so navedeni v številki 47. z dne 21. novembra t. l. Razredi 1 do 7 veljajo za poljedelske delavce, 8 do 9 za gozdarje in žagarje. Za zaslužek se smatra prehrana, katere višino določi vsako leto deželni glavar po zaslišanju poljedelskih korporacij in poselskih strokovnih organizacij, plača (letna, mesečna ali dnevna) ter dajatve v naturi.

Kaj nudi zavarovanje?

Bolniško zavarovanje skrbi za zdravniško pomoč, zdravila, materinsko pomoč in povrnitev pogrebnih stroškov; zavarovanje proti nezgodam nudi ozdravljenje, proteze in rente (prihodke) za ponesrečence ter njihove zao-

stale; zavarovanje proti pohabljenju (invaliditeti) invalidno rento, rente za zaostale in enkratno denarno pomoč za žene invalidov.

Pravico do dajatev bolniškega zavarovanja imajo:

1. Vse zavarovanja obvezne osebe, torej vsi, ki stojijo v kakem poljedelskem ali gozdarskem podjetju v službi, ne glede na to, ali jih je podjetnik pri blagajni javil ali ne.

2. Osebe, ki so prostovoljno zavarovane.

3. Brezposelne osebe, ki so bile v zadnjih mesecih najmanj tri tedne zavarovane na podlagi obveznega službenega razmerja, skozi 6 tednov po izstopu iz službe, nadalje vsi tisti, ki uživajo brezposelno podporo, so brez za-
služka in živijo v Avstriji.

4. Ki dobivajo invalidno rento od poselske zavarovalnice.

Bolniško zavarovanje obstoja v tem, da se nudi zavarovanim:

1. Brezplačna zdravniška pomoč in vsi za zdravljenje in za doseg delazmožnosti potrebni pripomočki kot zdravila, proteze, očala itd.

2. Bolniška podpora (Krankengeld) od četrtega dneva delazmožnosti naprej. Za prvi dan delazmožnosti se smatra dan, katerega se odpošlje od zdravnika izstavljena bolniška prijavnica (Krankenmeldung). Zato je dolžnost vseh poslov, da to prijavnico takoj odpošljejo blagajni. Osebe pa, ki dobivajo pri posestniku hrano in za katere se je posestnik obvezal dati v slučaju bolezni najmanj skozi šest tednov hrano, stanovanje in najmanj štiri petine ostale plače, dobijo bolniško podporo še od sedmega tedna naprej. Za posle, ki dobivajo za časa svoje bolezni prehrano in vso plačo od strani posestnika in za katere se je plačeval cel prispevek, preide pravica do bolniške podpore na delodajalca. Višina bolniške podpore je stopnjevana po razredih, kakor prispevki, in je v št. 47. našega lista navedena. V nevarnem slučaju se mora oddati posel v bolnico. V tem slučaju imajo uprave bolnic iztirjati stroške edino od bolniške blagajne. Posel kakor delodajalec so napram bolnicam rešeni vsake obveznosti. Če pa gre posel, za katerega se je vplačeval znižani prispevek, na račun bolniške blagajne v bolnico, mora posestnik vrniti blagajni te stroške v višini bolniške podpore (Krankengeld).

Ženskim uslužbenkam, ki porodijo in dobivajo pred in po porodu hrano in stanovanje od delodajalca, mora blagajna v teku 8 dneh po stavitvi zahteve izplačati materinsko podporo, katere višino določajo blagajniška pravila, ki pa mora znašati najmanj 36 S. Uslužbenkam pa, ki porodijo in ne dobivajo v slučaju poroda hrane in stanovanja od posestnika, pristojna za dobo 6 tednov pred porodom in 6 tednov po porodu podpora v višini bolniške podpore. Poleg tega ima uslužbenka po porodu v slučaju, da otroka sama doji, pravico do nadaljnje podpore v polovični meri bolniške podpore za dobo 12 tednov.

V slučaju smrti posla imajo zaostali, ki so krili pogrebne stroške, pravico do odškodnine (Begräbnisgeld). Ta znaša 40kratno bolniško podporo, najmanj pa 60 S.

Vse ostale dajatve se bodo rešile potoma blagajniških pravil, ki pa še niso potrjene. (Se nadaljuje.)

POLITIČNI PREGLED

Dr. Viljem Miklas je star 56 let. Rojen je bil 15. oktobra 1872 kot sin poštnega uradnika v Kremsu. Posejal je benediktinsko gimnazijo v Seitenstettenu, nakar je na dunajski filozofski fakulteti dovršil svoje profesorske študije za nemščino in zgodovino. Kot profesor je služboval na različnih gimnazijah v Trstu, naposled pa je stalno bil nameščen kot gimnazijski ravnatelj v Hornu, katero mesto je zavzemal do leta 1924, ko je bil upokojen. Leta 1907 je bil izvoljen v dunajski parlament, ki mu je pripadal vse do prevrata kot poslanec kš. soc. stranke. Deloval je v raznih parlamentarnih odsekih in je bil večkrat tudi član avstrogrških delegacij. Po prevratu je bil v februarju 1919 izvoljen v avstrijsko ustavotvorno skupščino in bil od tistega leta nekaj časa tudi podtajnik za vere. Pri volitvah v letih 1920, 1923 in 1927 je bil ponovno poslanec svojega okraja na Nižje Avstrijskem. Novembra 1923 je bil izvoljen prvič za predsednika parlamenta. To mesto je zavzemal do izvolitve za predsednika republike.

Volitev zveznega predsednika. Socijalisti so se v zadnjem trenutku, ker niso videli radi, da bi bil postal strankar Miklas zvezni predsednik, odločili, da pristanejo na podaljšanje uradne dobe dr. Hainischa za 4 leta, vendar samo izjemoma za njegovo osebo. Na to kršč. socijalci niso pristali. In tako je prišlo do volitve. Navzočih je bilo 211 narodnih in zveznih svetnikov, 4 kršč. soc. so manjkali. Prva volitev je trajala 15 minut in je sledeče izpadla: Miklas 94, dr. Renner 91 in policijski predsednik Schober 25 glasov. Oddanih je bilo 210 veljavnih glasov, eden prazen. Nobeden od kandidatov ni dobil večine. Pri drugi volitvi je dobil Schober 26 glasov, ostali enako kot pri prvi. Za Schoberja so glasovali vsenemci in landbundovci, tedaj proti kandidatu najmočnejše vladne stranke. Tudi pri drugi volitvi noben kandidat ni dobil večine. Pri tretji volitvi so oddali soc. dem. prazne glasovnice, ki so smatrali za neveljavne. Miklas je dobil zopet glasove kršč. soc., to je 94 in Schober 26 glasov vsenemcev in Landbunda. Večina je znašala sedaj 61 glasov in večino je dobil predsednik parlamenta Viljem Miklas, ki je postal tako zvezni predsednik za dobo 4 let in ki je izvolitev tudi sprejel. Soc. dem. so pri tretji volitvi oddali zato prazne glasovnice, da ne bi bil izvoljen Schober, ki tiči soc. dem. globoko v želodcu radi lanskim julijskim dogodkom. Svetovni tisk je izvolitev Viljema Miklase zveznim predsednikom simpatično sprejel. — Naše vrhovno politično vodstvo je izrazilo novemu zveznemu predsedniku vdanost in častitke.

13. mesečna plača, ki jo zahtevajo uradniki, bi obremenila državo za 620 milijard kron. Dr. Seipel je na nekem zborovanju izjavil, da bo vlada še pred božičem izplačala uradništvu 30 odstotkov mesečne plače. Uradništvo se s tem ni zadovoljilo in poštni nameščenci so pričeli 3. t. m. zjutraj s pasivno resistenco (tih odpor), to se pravi, da delajo točno po predpisih. Posledica tega je, da se je na poštah nakopičilo ogromno število zavojev in tiskovin. Dr. Seipel je še rekel na zborovanju, da je tozadevni vladni predlog bil predložen parlamentu, ki bo o tem sklepal. Parlament, ki bi se uklonil pritisku grožnje, ne bi bil več vreden biti zastopnik ljudstva. Dovolitev 13. mesečne plače vodi v inflacijo. Pasivna resistenca še nikdar ni dosegla uspeha. Če bi pa uradništvo odpovedalo dolžnost, je država dosti močna, da si kaj takega privoščiti. Ta govor je bil olje v ogenj. Finančni odbor je sprejel vladni predlog. Vsenemci so se postavili na stališče, da morajo poštni uradniki prej opustiti tih odpor, predno more parlament o vladnem predlogu razpravljati. V tem slučaju bi vsenemci zahtevali nekaj več, nego je obljubila vlada. Dr. Seipel je v svojem govoru naglašal, da je vlada vodila pogajanja, da pa jih je morala pozneje opustiti, ker nameščenci niso hoteli prenehati s pasivno resistenco. Kršč. soc. so se hoteli zavzeti za uradnike s številnejšimi družinami, ali zastopniki uradnikov na to niso polagali važnosti. Vladni predlog je sprejel tudi parlament, ki je tako postal zakon. Vsenemci so izjavili, da bi uradniki dobili več, če bi pravočasno prenehali s pasivno resistenco. Uradniki z dovoljeno podporo, ki znači 2 in pol odstotka višjo plačo, seveda niso zadovoljni in hočejo k božičnim praznikom 50%. Pri razpravi v finančnem odboru so padale besede „delavski morilec, lažnivec, obrekovalec“, v parlamentu pa še grše, kjer je prišlo celo do manjše praske. Ko bi se vlada spomnila enkrat tudi kmeta in zvišala cene njegovih proizvodov za 2 in pol odstotka!

Inozemstvo:

Volitve na Češkem. Sedanja vlada je sprejela zakon, ki ureja samouprave dežel in okrožij. Nobena vlada si ni upala načeti tega vprašanja, ker je vsaka smatrala, da bi samouprave bile nevarne za obeležje mlade republike. Zakon deli državo na štiri dele: Češko, Moravsko, Slovaško in Podkarpatsko Rusijo, dežele pa na okraje, katerih območje se krije z bivšimi kronovinami, oziroma okrajnimi glavarstvi. Delokrog deželnih zborov in okrajnih zastopstev je zelo omejen in imajo samo značaj posvetovalnih organov deželnemu oziroma okrajnemu glavarju, ki tudi predseduje in sklicuje seje. Tretjino članov deželnih zborov in okrajnih zastopstev imenuje vlada; ljudstvo jih voli samo dve tretjini. Ker te volitve niso

političnega značaja, za nje ni vladalo posebno zanimanje. Vladna zveza je ohranila in deloma pojačala svoje postojanke. Komunisti so izgubili na korist socijalističnih in deloma tudi meščanskih strank. Manjšinske stranke, ki so proti sodelovanju z vlado, so izgubile v prilog strankam, ki so za skupno delovanje z vladnimi češkimi strankami. Volitve so pokazale, da je ideja enotne države doživela popolno zmago.

Reparacijska pogajanja. Nemčija smatra, da je z izvedbo svoje razorožitve, s sklenitvijo locarnskih pogodb in s svojim vstopom v Društvo narodov podala zadostna jamstva za varnost svojih sosedov in da more zahtevati, da se zasedeno nemško ozemlje nemudoma izprazni. Francija zastopa drugačno stališče. V zasedenem ozemlju zre jamstvo za svoje še nezadostno varnost in redno izterjatev nemških reparacij. Istega mnenja je tudi Belgija. Anglija se sama noče umakniti iz Porenja, tudi njej je mnogo do tega, da ji nemške reparacijske dajatve nemoteno dotekajo. Anglija zahteva zase toliko letne odškodnine, da bi z njo in z vsotami, ki jih bodo plačevali njeni dolžniki med zavezniki, mogla kriti celo odplačilo svojega dolga v Ameriki. Francija zahteva še primerno odškodnino za razdejane pokrajine, ki jih je obnovila iz lastnih sredstev. Vse zahteve zaveznikov do Nemčije znašajo letno sicer nekaj manj, nego predvideva sedaj veljavni Dawesov načrt, vendar ogromno več, nego je pripravljena plačevati Nemčija, ki se izgovarja na svojo gospodarsko in finančno stisko. Reparacijski problem je v ospredju že od septembra, ko se je v Ženevi pogovarjalo o tem šest državnikov. Na podlagi teh pogovorov je stavila Nemčija svoj predlog glede sestave odbora strokovnjakov. Zavezniške vlade sestavljajo sedaj odgovor. Francija je mnenja, da bi člane odbora strokovnjakov imenovala reparacijska komisija, dočim si Nemčija pridržuje pravico, da imenuje sama svoje zastopnike in da ne sme odbor strokovnjakov prejeti od reparacijske komisije nikakih navodil. Francozi so tudi za to, da bi dobile države malih zaveznikov, ki imajo dobiti skupno 8% nemških reparacijskih plačil, enega zastopnika v odboru. — Angleški zunanji minister Chamberlain je izjavil v spodnji zbornici, da Nemčija ni izpolnila vseh obveznosti člena 431. mirovne pogodbe in da nima pravice zahtevati izpraznitev Porenja pred potekom v mirovni pogodbi določenega roka. Glavna točka, ki jo Nemčija ni izpolnila, je reparacijsko vprašanje. Angleška vlada je mnenja, da bi bila Nemčija upravičena zahtevati predčasno izpraznitev Porenja edino v slučaju, če bi popolnoma že izpolnila vse reparacijske obveznosti.

DOMAČE NOVICE

Knjige Družbe sv. Mohorja so došle in se dobijo v naši pisarni za sledeče župnije: Škofiče, Marija na Zili, Žrelec, Radiše, Podkrnos, Podgrad, Medgorje, Kotmara vas, Bilčovs, Vetrinj, Otok, Tinje in Št. Tomaž. Plačati je še odpravnino in davek na blagovni promet.

Velikovec. (Brezpomenben protest.) Če hoče kdo v Velikovcu kaj veljati, mora udrihat po Slovencih-domačinih, drugače je ničla in velikovski burgarji, ga kai malo obrajtajo. Zadnji čas se je vspel Tirolec, gospod ravnatelj tukajšnje meščanske šole, in pri vsaki priložnosti predlaga proteste proti slov. učiteljima, ki po njegovi pameti ogrožata Koroško. Postal je pravcati „Protestdirehtar“. — Ni še dolgo, ko smo poročali, da je g. ravnatelj protestiral proti slov. učiteljema in sicer ob priliki, ko se je mudil tukaj v Velikovcu g. minister Schürff. Pa že spet se nam poroča, še o bolj brezpomenbnem protestu. Učiteljsko društvo „Zgornja Podjuna“ je obhajalo svojo šestdesetletnico, združeno z Schubertfeier. Pač, vsaj po innenju gospoda ravnatelja, prava priložnost za protest in še večja priložnost postati „svetovno“ znana oseba. Pogrel je staro zelje in slovesno predlagal protest proti slov. učiteljema. Da je bil protest soglasno sprejet, se nam pač ni treba čuditi, vsaj je vsaki tretji član društva — Kranjc, Štajerc ali Tirolec.

Hodiše. (Počasna pošta.) Star pregovor pravi, da je naglica huda reč. To so si mislili menda tudi gospodje pri pošti. Pripetilo se je, da je pisal brat v Jugoslaviji po veliki noči svojemu bratu pri nas in ga vabil, da bi ga prišel obiskat, ko bodo zrele črešnje. Že je ugibal.

kaj se je zgodilo bratu, ko od nikoder ni dobil pisanja. Nekega dne v novembru dobi pismo in ko ga čita, ne more razumeti, kje hoče vzeti brat v enem mesecu — okrog božiča — črešnje. Ko je obračal in ogledoval pismo, je nazadnje le ugotovil, da je bilo pismo oddano 23. majnika, kakor je kazal poštni pečat. Pismo je hodilo mesto par dni 5 mesecev in 23 dni. Ta slučaj se je pripetil v letu, v katerem je letel „Zeppelin“ v Ameriko in v katerem se da brezžično govoriti s celim svetom.

Pečnica. (Sprejem novega g. župnika.) Kar si je naša župnija že nekaj let sem tako močno želela, to se je zgodilo dne 23. nov., ko so prišli novi preč. g. župnik v našo sredino. V petek 23. nov. okoli 1/2 11. ure se je pri Lesjakovem križu, kjer je bil postavljen slavolok, zbralo precejšnje število faranov, tudi otroci v spremstvu g. nadučitelja in gdč. učiteljice so bili navzoči in so tvorili na obeh straneh ceste špalir. Ob prihodu novega preč. g. župnika Janeza Sekola so se začeli najprej oglašati topiči; pri vratih (slavoloku) jim je zadonela nasproti pesem: „Zadoni nam“ v prvi pozdrav. Nato je deklamirala v prav dovršeni obliki Pečnikova Minka, sledilo je par govorov in še dve deklamacije. Med govorniki so bili tukajšnji g. župan in cerkveni ključar; med deklamatorji pa še Fridnova Elza in Vaznikov Pepi. Nato so spregovorili novodošli preč. g. župnik nekaj besedi zahvale in so obljubili, da hočejo v pečniški fari biti to, kar od njih fara pričakuje. Nazadnje so spregovorili še preč. g. provizor Josip Boštjančič par besedi, v katerih so izrazili prošnjo, da bi novi g. župnik od njih njim izročene ovčice vodili na dobre pašnike večnega življenja. Prav posebno so jih pri teh besedah prosili, da bi obrnili svoje oči na mladino in jo vodili k Jezusu, ljubitelju otrok. Končno je zadonela vnovič pesem „Zadoni nam“ in med zvonjenjem in pokanjem topičev se je vse pomikalo v cerkev, kjer so se molile pred izpostavljenim Najsvetejšim litanije Jezusovega Srca. Z namenom, da bi Jezusovo presv. Srce blagoslovilo novemu g. župniku izročeno ljudstvo in njih delo, so podelili ob koncu vsem sv. blagoslov z Najsvetejšim.

Svatne. (Fantovska vojska.) Kolikor je vasi „Podkrajem“, toliko je fantovskih skupin in prav toliko je tudi sovražnih front ali oddelkov. Seveda pride ta sovražnost do izbruha navadno samo ponoči, ko se izmenjavajo obiski enih in drugih pod oknih vaških lepotic. Zadnjič so se srečali fantie na veselici v Svatnah. Z brco se je pričel prepir, ki mu je sledil splošen pretep; leteli so krepelci, kamenje, polena in drugo. Vsa kopica fantov se je nekega dne znašla pred sodnikom. Tolkli so vsi in tepeni so bili vsi. Zato so prejeli odlikovanja, kakor je pač kdo zaslužil. Največ sta dobila ona dva, ki sta pretep izzvala.

Pečnica. (Inštalacija novega g. župnika.) V nedeljo 2. decembra so bili tukaj inštalirani preč. g. Ivan Sekol, bivši dušni pastir vogrške župnije. Zbrala se je skoraj cela pečniška župnija, da bi s tem izrazila veselje, da ima zopet stalnega dušnega pastirja. Mil. in preč. g. dekana so zastopali dekanijski svetovalec preč. g. Franc Schenk, župnik iz Št. Jakoba. Prišlo je še 11 drugih gg. duhovnikov. Slovesnost se je pričela pred župniščem, kjer so čakali 4 možje novega g. župnika z nebesom. Pred župniščem je najprej deklamirala dobra deklamacija torka Pečnikova Minka in mali Vaznikov Pepi z isto deklamacijo, ki jo je deklamiral pri sprejemu. Zapeli so tudi pevci pesem v pozdrav. V slovesnem sprevodu se je množica pomikala proti cerkvi skozi slavolok. Pred cerkvijo je deklamirala Čemernjakova Mojci. V cerkvi se je potem vršila inštalacija, nato je bila slavnostna pridiga. V prav jedrnatih besedah so preč. g. Ulbing v slavnostni pridigi povdarjali, da mora župnija biti vesela, ker je dobila v novem g. župniku dobrega dušnega pastirja, ki bo znal svoje farane podučiti tako, da se ne bodo sramovali nositi Kristusovo ime. S slovesno asistiranost sv. mašo se je končala lepa slovesnost inštalacije. Med sv. mašo je pel tukajšnji cerkveni mešani pevski zbor Schubertovo mašo v slovenskem prevodu pod vodstvom sina dravskega organista. Zahvala pevcem, ki so se trudili s pevkimi vajami in so s petjem olepšali slovesnost, zahvala tudi pečniškimi dekletom, ki so z venci okrasile cerkev, župnišče in slavolok, zahvala tudi vsem drugim, ki so sodelovali pri inštalacijski slovesnosti. Novemu preč. g. župniku zakličemo, ka-

kor je bilo napisano na slavoloku: „Zakličemo Vam srčno vdani, pri naš Vas dolgo Bog ohrani!“

Celovec. (Razno.) 24. novembra se je v Celovcu ustanovila podružnica „Deutsch-österreichischen Volksbundes“, ki ima namen, širiti propagando za priključitev Avstrije k Nemčiji. — V benediktinsko šolo je bilo vlomljeno. Iz pisarne je izginilo 250 S. — V delavski zbornici je bilo izposojenih od decembra 50.000 knjig. — Delavec Johan Struger iz Slov. Plajberka je v Jugoslaviji s paše ukradel vola in ga prodal tukaj za 20 S. Kazen: 2 meseca zopora. — Elizabeta Schnabl je položila svoje 14 dni staro nezakonsko dete na oltar cerkve sv. Nikolaja v Beljaku in ga prepustila usodi. Sodišče jo je obsodilo na en mesec strogega zopora pogojno. — Dne 1. decembra so na Koroškem našli 5848 podpiranih brezposelnih. Število se je v teku enega tedna pomnožilo za 489 oseb. — V Velikovcu se je ustanovila 28. novembra „Sturmformation des Heimatschutzes“, ki ji načeljuje Filip Hafner. — Celovška garnizija je priredila 7. t. m. pri „Sandwirtu“ nekaj „Heimatabend“, ki naj bi pokazal, da je celovška garnizija na podlagi svoje zvestobe domovini vedno pripravljena stati obmejni krajini ob strani. Slavnostni govornik je izrazil upanje, da bo dobilo obmejno mesto Pliberk lep dar od dohodkov večera, in pozdravil domovini zvesto koroško prebivalstvo. Večera se je udeležil tudi višji policijski svetnik dr. Weiss. Dr. Herbst je kajpak govoril zopet o ogroženi Spodnji Koroški. (Podpora iz čistega dobička tega večera bo služila najbrže za kritje primanjkljaja proslave 700letnice mesta Pliberk. Podpora mu privoščimo. Gg. so sami krivi, če so s svojim pozivom pokvarili celo prireditelje.) — Rajhovski generalni konzul, tajni svetnik dr. Wendschuh, je zapustil 7. t. m. Celovec. — V „Fr. Stimmen“ beremo: Grobokop Koroške se oglašča. Iz Šmohora nam pišejo: Jugoslovani Franc Grafenauer se nahaja vsled izredne uslužnosti deželne vlade stalno v svoji bivši domovinski občini Brdo. Začasno so v teku pogajanja o odkupi servitutnih pravic v brdskih gozdovih. Grafenauer je zagovornik servitutnih upravičencev in otežkoča pogajanja. Pred kratkim se je odpeljal z odposlanstvom k višjemu agrarnemu senatu na Dunaj, kjer je imel dolge govore. Med drugim je rekel: „Če se to zgodi, postanem renitenten (uporen) in ostali bodo tudi renitentni.“ Tako more nastopati izdajalec domovine pač samo v Avstriji. Kaj bi se neki pripetilo v enakem slučaju avstrijskemu državljanu v Jugoslaviji? Kaj si misli prebivalstvo cone A, ki ga je Grafenauer preganjal? (Grafenauer zastopa gotovo pravice malih kmetov in se je postavil na stran slabejših, „Fr. St.“ zastopajo interese veleposestnikov.)

DRUŠTVENI VESTNIK

Naše društvo.

Opazujem gibanje in delovanje v našem izobraževalnem društvu in ker mi niso dali odborniškega mesta, vidim jasneje in zato ti pišem, da boš vedel tudi ti v centrali in znal potem ocenjevati in pomagati.

Vedno mi pravijo, da naše društvo rajši spi in zazdeha šele, če je res že dolgčas na vasi. Vse pa ni res, in kar je res ima svoj vzrok. Naš predsednik nosi sicer postrani klobuk in je kaj ponosen, a vse premalo inicijativen. Le redkateri predlog mu ugaja, a če mu je povšeči, ga izpelje vestno. Najrajši pa podpisuje prošnje, zaklepa dvorano in na sejah maje z glavo, češ, misel je sicer dobra, a ni izvedljiva, ker on sam nima časa. Naš tajnik bi po tvojem moral biti društvena duša in ima tudi nekaj takega v sebi. Seve pozna on vse društvene člane osebno, rad bi imel sestanke vsako nedeljo in novo igro vsak mesec, a ker ima preveč misli in polno predlogov, ga pri tem prevdarnejši odborniki ovirajo, tako da pozabi na vse lepe misli in življenje teče zopet dolgočasno kot dozda. A eno ima: odborove seje smatra za predpogoj delovanju in društvene knjige, ki vsebujejo poročila sej in občnih zborov, spored in potek sestankov in kroniko društvenega dosedanjega delovanja, za najlepši dokaz črnega na belem, da se še pretaka v društvu zdrava kri in je društveni bolezni medicina kaj priprosta: zdravega zraka in živahnega gibanja. No, naš blagajnik pa je svojo

blagajniško knjigo izgubil in mu ni niti žal; samo če ga vprašajo, jeli blagajna še aktivna, seveda pride v zadrego. Najrajši bi on imel samo igre, da bi potem mogel kriti društvene izdatke za oder, garderobo, koleke in — golaže. Hvalevredna pa je njegova vestnost in štedljivost in zato ga člani tudi spoštujejo kot dobrega gospodarja. Siromak je naš knjižničar, ker je čisto pozabil, da so mu to častno mesto sploh poverili in tudi on je ključ od knjižnične omare že davno izgubil. A knjige pozna vse in je torej strokovnjak. In ima samo eno napako, da se noče spomniti, da bi bilo dobro vrniti izposojene igre centrali nazaj. Tudi druga društva rada igrajo. Režiser pa je korenjak in poleg pevovodje ga imam najrajši. Prebere igro, si potem zamisli način predstave, je strog pri vajah in izboren v nasvetih. Niti sam bi si jaz ne mislil, da je mogoče često tako težke prizore podati na odru tako naravno in zraven s tako priprostimi sredstvi. Ker nam je bila dosedaj igra glavni del društvenega delovanja in šele počasi uvidevamo, da je treba nuditi tudi članom česa, smo si zamislili mesečne sestanke in kar čudim se, da so tako živahni in privlačni. To pa je zasluga našega pevovodje, ki ima celo nekaj umetniške žilice in v društvu dobro izurjene pevce. Dekleta ga sicer rade vidijo, a pozabil je, da so često naše koroške narodne pesmi lepše in globlje od umetnih. Njegova zasluga je, da je sestanek poln življenja in odmori pri igrah kratki. Zadnjič mi je tudi pošepetal o večji pevski prireditvi nekje v Rožu in v Podjuni in njegovo navdušenje me je presenetilo.

Ostali člani si nedelj in praznikov veselimo in smo hvaležni odboru za njegovo žilavost in požrtvovalnost. Saj radi bi se učili še naprej, učili slovenščine, navzeli lepih, plemenitih misli, o notranjem in zunanem svetu, da bi nekoč postali možje in žene, katerih beseda je bogata in katerih misel zlata.

Še nekaj: Čul sem, da misli naše društvo prirediti okoli novega leta društven sestanek, ki naj bi bil nazvan „Janežičev večer“. Dobra je ta misel, da nam bo znano, da je rodila Koroška moža, ki je s svojim delom doprinesel največ, da smo Slovenci narod duševno bogat in izobražen.

ZA NAŠO DECO

Družinsko veselje.

V Svečah, kakor tudi v več drugih krajih v Rožni dolini, se je izvršila tudi letos sijajno stara navada, da je obiskal 5. decembra zvečer sveti Miklavž osebno otroke. Zvonček je nanznal, da prihaja visoki gost, ljubitelj otrok. Dekla z darili, košara s košem in parklji so spremljevali radodarnega gospoda. Mamice so z veseljem vse uredile, da je bil sveti Miklavž z otroki tudi prav zadovoljen.

V nekaterih krajih so pa otroci nastavili na okno posodo, da jim je sveti gospod po noči prinesel darila. Položil je tudi rad za mamu in ateja v zavitek kaj koristnega in položil na okno. Ko so se otroci zjutraj zbudili, so šli hitro pogledat, kaj jim je prinesel radodarni svetnik. To je bilo veselja! Zdaj bom pa prav priden, zavpije Anton, da bo mi prihodnje leto sveti Miklavž prav veliko prinesel!...

Tudi pisma je pisal otrokom. Hanzi P., star 7 let, je dobil sledeče pismo:

Preljubi Hanzi!

Prosim Te, ubogaj rad. Bodi vedno doma. Pazi, da se ne prehladiš. Prosi Jezusa, da Ti pomaga, da boš prav priden in da se boš rad učil. — Prav prisrčno Te pozdravi

sveti Miklavž.

5. decembra 1928.

Danilo Gorinšek:

Fantek prosi Miklavža.

Daj, Miklavžek, dobri mož, da snega natrosil boš, da ga bo za prstov pet, da bo zmrzel kakor led.

Je nasul Miklavž snega, da ga je za metra dva, fantek sankal se tako, da si zlomil je nogo.

Mrak.

Mrak, mrak,
z zanko že krog hiš se plazi,
kogarkoli kie zapazi,
v zanko gre mu vsak.

Mrak, mrak,
izpočetka je krilatec,
a krilatec bo rogatec,
če gre v zanko otrok kak.

Mrak, mrak,
kdor na cesti se igra še,
mrak ga v črno malho zbaše,
v pekel ž njim gre vsak.

GOSPODARSKI VESTNIK**Seja deželnega kulturnega sveta dne 19. oktobra 1928.**

(Nadaljevanje.)

Delovne razmere.

Izmed vseh obratnih stroškov pride na delovne stroške 64%, in je bilo treba 56% vseh dohodkov vporabiti kar za delovne stroške. Stroški, ki jih bo napravilo socialno zavarovanje, tukaj še niso uštet, potem je računati s tem, da se delo naprej podražuje, zato se je bati, da bojo stroški za delo v kratkem sploh požrli ves zaslužek in da za obrestovanje kapitala ali za kake obresti gospodarju ne bo ostajalo nič več.

Dela seve družina, potem pa tudi tuji ljudje: v malih posestvih do 15 ha je 62% družine, 38% tujih, pri obsegu 15—30 ha je 55% družine in 45% tujih ljudi, pri obsegu čez 100 ha je samo že 15% družine zaposlene in 85% tujih ljudi.

Kot plača se je za družino računalo za delovni dan 2.23 S in 2 S za hrano, ki jo dobiva, vkup tedaj S 4.23, to je v mescu 105 S, ako se računa 25 delovnih dni. Če se preudari težko in dolgotrajno delo, je treba reči, da kmečki človek malo zasluži, ko si vsaki obrtni delavec za uro računa 1 šiling, torej osem šilingov na dan, ko jih kmečki človek za 12 urno delo služi le štiri. V zaračunjenih posestvih se je plačevalo hlapcem mesečne 35—50 S, „futrovcem“ 45—60 S, majerjem 60—1000 S, deklam 25—35 S. V planinskih krajih se daje poslom še pravica, imeti eno ali zelo dvoje goved, ki se krmita z gospodarjevo živino: ali tudi to odhajanja ni zadržalo. Tako je n. p. iz občine Schiefing v Labudski dolini v letih 1900 do 1927 padlo število hlapcev in dekel od 200 na 65. Na Puštrici se je število hlapcev in dekel znižalo v letih 1913 do 1927 od 329 na 131 in število lastnih gospodarjev ljudi od 258 na 206, tako da se je število vseh delovnih ljudi v teh 14 letih znižalo za 250 oseb. Na tem bi ne bilo nič hudega, ali število goveje živine se je v ti občini tudi znižalo od 1286 na 738, to je za 548 glav. Koliko ljudskega premoženja se je tu izgubilo v eni občini!

Kmečki dohodki in stroški.

Za vsaki hektar ima kmet dohodkov: Od konj S 12.82, od goved S 70.10, od mleka S 19.51, od masla, sira S 10.56, od svinj S 29.31, od žita S 8.88, od krompirja S 2.79, od pesja-repe S 3.75, od sadja S 2.44, od gozda S 28.15, razne S 12.33, vkup S 200.24.

V odstotkih dobiva kmet dohodkov: od goveje živine 35%, svinj 14.78%, gozda 14.05%, mleka 9.54%, polja 7.71%, konj 6.40%, mlečnih pridelkov 5.27%.

Zanimavo je kako je malo posestvo razmeroma uspešnejše kakor velike. Ako se ne ozira na gozd je bilo izkupička pri posestvih do 10 hektarjev za hektar 579 S od 10—20 ha 356 S, od 20—30 ha 391 S, čez 30 ha 338 S.

Na drugi strani imamo kmečke stroške počez za en hektar: plača ljudi S 44.68, nakup živali S 19.23, nakup krme S 15.07, nakup orodja strojev S 11.06, davki S 9.47, poslopje 8.52, upravni stroški S 6.61, razno S 5.46, semena in drevesca S 4.15, gnojila S 3.44, zavarovalninina S 3.04, razno S 6.97, vkup S 137.70.

Velikovške tržne cene. (Miklavžev sejem.) Živina: konji komad 300—800 S, biki 1—1,30, pitani voli 1,30—1,50, vprežni voli 1,20—1,40, junci 1,10—1,30, krave 0,80—1,20, teleta 1,10—1,60, pitani prašiči 2,30—2,40, plemenski 1,80—2, ovce 0,70—1, koze 0,30—0,40 S za kg žive teže. Jajce 20—22 g, sirovo maslo 4,40—5,60 S, pšenica in rž 25, oves 30—31, proso 30—32, konoplje 54, ječmen 32, koruza 32—33, ajda 28, fižol 60, krompir 8—10, jabolka 40 g za kg.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Dunajska občina je poslala 24 mož občinske straže v Berlin, da se praktično izvezbajo v prometni službi. Berlinški sistem se bo potem uvedel na Dunaju. — Pobegnil je z 80.000 S tvrdkinega denarja dunajski žitni agent Julij Strasser, zastopnik tvrdke Armin Kugel. — Češkoslovaška: 30. novembra se je vršila v Pragi porotniška obravnava proti morilcu albanskega poslanika v Pragi Cena bega, ki ga je 14. oktobra 1927 v kavarni ustrelil Alcibijad Bebi. Po zasliševanju obtoženca je odredil predsednik četrtturni odmor. Naenkrat je skočil izmed občinstva proti Bebiju bivši sluga Cena bega, Žija Vučitrn, in oddal na njega 7 strelov iz revolverja, da se je Bebi zgrudil takoj mrtev na tla. Ko je menil, da je revolver prazen, je zagrabil z acev in udrihal z ročajem po Bebijevi glavi. Cena beg je Vučitrna zelo podpiral in kupil njegovi družini celo majhno posestvo v Albaniji. Ranjen je bil tudi tolmač in en novinar, eden porotnikov pa je v zmešnjavi padel in si polomil nogo. Ali se gre pri tem za krvno osveto ali političen umor, doslej še ni ugotovljeno. Mogoče pa je tudi, da je hotela kaka albanska organizacija spraviti Bebija še prej s sveta, predno je mogel nakane te organizacije razkriti. — Svoja dva pohabljenca otroka je sežgala v krušni peči neka ženska v Podkarpatski Rusiji. — Nemčija: V Nemčiji je ena osmina nezakonskih otrok, na Bavarskem celo 15,6 odstotka. — V Porurju so zopet pričeli z delom. Vmes je moral poseči notranji minister. Izprtje v Porurju se je občutilo tudi pri nas, zakaj koroške kovinske tovarne so takoj dobile mnogo novih naročil. —

RADIO-PROGRAM**Od 13. dec. do 19. dec. 1928.**

13. dec. (četrtak). 12.30: Reproducirana glasba in borzna poročila. 18.30: Kmetijsko-gospodarsko predavanje, ing. Rado Lah. 19: Italijanščina, poučuje prof. Gruden. 19.30: Zgodovina Slovencev, predava prof. S. Kranjec. 20: Parmov večer. 22: Poročila.

14. dec. (petek). 12.30: Reproducirana glasba in borzna poročila. 18.30: O gospodinjstvu predava gđ. C. Krekova. 19: Francoščina, poučuje dr. Leben. 19.30: Varstvo spomenikov, predava dr. F. Stele. 20: Slovenska narodna in umetna pesem. 22: Poročila.

15. dec. (sobota). 12.30: Reproducirana glasba. 17.30: Lahka glasba. 18.30: Delavska ura: Ureditev zavarovanja za slučaj starosti, predava ravnatelj O. U. Z. D. dr. Bohinj. 19: Nemščina, poučuje ga. dr. Piskernik. 19.30: Poglavlje iz modroslovja, vseuč. prof. dr. Veber. 20: Orkestralni koncert. 22: Poročila.

16. dec. (nedelja). 9.30: Prenos cerkvene glasbe. 11: Radio-kvartet. 15: Reproducirana glasba. 15.30: Humoristično čtivo, pisatelj Milčinski. 16:

Lahka glasba. 18: Veseloigra. 20: Božič v pesmi. Poje zbor drž. žen. učiteljska v Ljubljani. 22: Poročila.

17. dec. (ponedeljek). 11: Koncert Radio-orkestra. 12: Naša vladarska rodbina, predava prof. S. Kranjec. 12.30: Reproducirana glasba. 16: Pravljice, Radio-tetka. 17: Električna v gospodinjstvu, predava ing. Dietrich. 19: Francoščina, poučuje dr. Leben. 19.30: Higijensko predavanje, dr. Fr. Gostl. 20: Radio-kvartet. 22: Poročila.

18. dec. (torek): 12.30: Reproducirana glasba in borzna poročila. 17: Radio-orkester. 19: Nemščina, poučuje ga. dr. Piskernik. 19.30: Kemija vsakdanjega življenja, predava prof. Pengov. 20: Slovenski četverospevi, poje kvartet „Ljubljane“. 22: Poročila.

19. dec. (sreda). 12.30: Reproducirana glasba in borzna poročila. 18.30: Pravljice, pripoveduje pisatelj Milčinski. 19: Srbohrvaščina, poučuje prof. Mazovec. 19.30: Grška literatura, predava vseuč. prof. dr. Bradač. 20: Potopis, pripoveduje prof. Šest. 20.30: Vijolinski večer. 22: Poročila.

Za tiskovni sklad so darovali: Neimenovan v Borovljah 10 S; Peter Mohar, Dobrla vas, 2 S; Franc Šenk, Št. Jakob v Rožu, 3 S; Josef Stermitz, Humče, 1 S; Miha Rovišnjak, Št. Peter, 2,50 S; za spravljane drv pod kap 2,50 S; neimenovan 85 g; neimenovan iz Št. Ilja 30 g; neimenovana iz Medgorij 20 g; Matevž Seher, Celovec, 3 S; Kat. Grafenauer, Turdaniče, 1 S; Vincenc Jank, Št. Pavel na Zili, 50 g; Elizabeta Oswald, Pazrije, 1 S; naročniki v Železni Kapli 3 S; Anton Schittelkopf, Vudmat, 3 S; Marija Randev, Dob. 1 S; neimenovana iz Pliberka 1 S; Štefan Bayer, Loga vas, 4 S; neimenovan iz Loč ob Baškem jezeru, 2,50 S; general „Nogi“ od svoje zastavljene „gala uniforme“ 2 S; Luka Pichler, Pazrije, 1 S; Terezija Trampič, Celovec, 1 S; Miha Antonič na Reki kot kazen za neopravičeno obdolžitev g. Janka Lepušica na Ravnah 10 S. Ljubica Ručigajeva, Jesenice, 10 Din; Koroški večer „Sokola“ v Mežici pri Prevaljah 150 Din. Vsem darovalcem najlepša hvala!

Za zimsko dobo

velika izbira vseh vrst zimskega blaga. Velika zaloga moških, ženskih in otroških pletenin. Ženski plašči / Nogavice in rokavice / Velika izbira božičnih in novoletnih daril in okraskov za božično drevesce in razglednice vseh vrst

v trgovini

Albin Jurc v Pliberku
Schlossgasse 1.

Postrežba solidna!

Cene zmerno!

Kolarski pomočnik

star 18 let in zdrav, izučen posebno v kmetijsko-kolarski stroki, se priporoča cenj. g. mojstrom proti zmerni plači. Naslov se izve v upravnistvu.

Otvoritev trgovine.

Cenjenemu občinstvu Škocijana ter okolice uljudno naznanjam, da sem odprl pri Pukartu svojo **podružnico z mešanim blagom.**

Potrudil se bom tudi tukaj vsakomur z dobrim in cenim blagom kar najbolje ustreči ter prosim blagohotne naklonjenosti.

Silvester Ripič, Sinča vas, podružnica Škocijan.